

Tudi ta številka je izšla na 16 straneh za 10 dinarjev

Poštšina plačana v gotovini

SOBOTA, 10. MAJA 1952

10 dinarjev

IOTI-LISTI

LETO V.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 6

Tujke

»Kajne, da zdajle čas imaš,«
očeta sin sprašuje,
»razloži mi, saj vem, da znaš,
besede tele tuje:

Najprej povej mi, očka, to:
kaj je anahronizem?«
»Če v Trstu bilje molijo,
za Duceja, fašizem.«

»Kaj pa je to: konkubinat?«
»Izživljanje banalno,
republika če hodi spat
k fašizmu, pol-legalno.«

»Kaj pa pomeni: jedrnat
in kratek aforizem?«
»Če pravi laški demokrat:
Italija — fašizem.«

»Zapadna, mi razloži zdaj,
kaj je demokracija?«
»Če delavce na prvi maj
razganja policija.«

»Zdaj mi povej še: kaj je flert?«
»Volivce če blufira
kak star politični ekspert
takrat — ko kandidira.«

»Povej mi očka, kdo pa so
politični trabanti?«
»Vsi, ki se sili klanjajo,
in vsi — kapitulanti.«

»Še nekaj zdaj zanima me:
kaj pa je reformizem?«
»Če modri nam VK P-bé
razlaga — leninizem.«

»Le nekaj jasno mi še ni:
Kaj gol je dogmatizem?«
»Če kdo trdi, da pot drži
le ena v socializem.«

»Menda dovolj bo zaenkrat,
za danes sva končala,
če boš pri volji drugikrat,
bova — nadaljevala.«

st.

Opapirjeni vestni naročnik

naših časopisov ob prazničnih dnevih

Tržaški predvolilni govor

»Pozdravljam vas, predragi Tržačani, vas, ki kljub vsemu še na dnu obisti ostali stoođstotni ste fašisti, duh Ducejev vam vedno stoj ob strani!

Še čase pomnite, ko Italijani, čvrsto povezani v stranki isti, z orožjem v roki branili koristi smo nacionalne pred Jugoslavlani?

Zdaj vprašam vas, volivci spoštovani, zakaj pa danes na volilni listi nastopajo posebej monarhisti, Vidaličevci in demokristjani?

Zakaj, vprašujem vas, na drugi strani zase nastopajo avtonomisti, spet zase Nennijski socialisti ko vsi predvsem smo najprej — Italijani?

Mar nas mladostna več ne družijo hrana, volkulje rimske vsi smo mleko pili, namen da posvečuje ricinus, učili smo vsi iz klasikov se Vatikana!

Roke na srce: cilji so nam isti, metode iste, isti ideali, čeprav smo Rimu bližje radikalni a Moskvi bližje ste kominformisti.

To nas ne moti, da se ne bi zbrali okrog korita vsi karieristi, zato v občinski svet neofašisti za naše boste vsi glasove dali!

Zato pozivam: združimo se pronto vsi koncentrirani nacionalisti, vsi kominform-, ex- in pro-fašisti na eni listi v enovito fronto!

st.

»Vrag naj vzame takšne britve, kdo se z njimi bi jezil! Raje kar to koso vzamem, boljše z njo se bom obril!«

Le kako je to mogoče, se sprašuješ, moj kmetič? Da, če z našim brusom brusiš koso — reže kot hudič...

„TOVARNA UMETNIH BRUSOV“

Maribor, Tržaška cesta 60 •

MED PAPAGAJI V ITALIJI

»Blagor Tebi, Ti si še živel pod Ducejem, pa lahko postaneš še ministrski predsednik!«

st.

IZ NOVE ČESKE

Českoslovaški delavci so poslali svojemu predsedniku za rojstni dan nov avtomobil. Gottwald je sedel vanj, vendar avtomobil ni šel nikamor. Ko pa je dvignil pokrov, je zagledal na mestu, kjer bi moral biti motor, katek, na katerem je pisalo:

»Pri nas ne rabimo motorjev, ker gre zaradi velikodušne pomoči Sovjetske zveze tako ali tako vse navzdol.«

IZ PAN-MUN-JOMA

— Z ozirom na tolikšno število skupnih konferenc, bi se midva lahko pravzaprav že tikala...

V NEKI KOMINFORMOVSKI DRŽAVI

Ko je v pozni nočni uri močno pozvonilo v stanovanju nekega meščana, se je mislil zbuditi takoj vreči skozi okno. K sreči je še pravočasno zaslišal pomirjevalni glas vratarja:

»Kar brez strahu! Tokrat ni nič hudega, le hiša gori!«

Z VZHODA

»Zakaj pa vi sedite?«
»Zaradi slovnične napake.«
»Nemogoče?«

»Da. Na banketu sem rekel: Na zdravje — eks — Komunistične partije. Pa je bilo zadosti!«

st.

KOMENTATORJEM

Molk, Vaš edini komentator (kot vse se zdi), o konferenci londonski je beden. Mar razumljiv ni glas Vam delovnih ljudi, da čakate, da spet pove kaj — eden?

Polka je vkazana, tla so namazana!
Hoj, hej! Hoj, hej! Kaj bo pa zdej?
Fantje in deklice, brž zavrtite se
kol'kor vam čevljevki še izdrže.
Zato pa zapiši si vsak za uho:
najboljše vam čevlje izdelata samo:

TOVARNA ČEVLJEV

Maribor, Gregorčičeva ulica 24

Zahtevajte povsod čevlje, izdelane
v »Tovarni čevljev« v Mariboru!

Iz „Česke lirike“

Ce stari češki pesniki bi še hodi
gotovo bi takole svoje pesmi pe-

Havliček:

DOVOLJENJE

Od nekdanj Kremelj dovoljuje,
da lahko Čeh vsak poseduje,
če hoče, tisoč duš,
a le razuma nič.

GEOGRAFIČNA

Le tiho, rodoljubi,
to bridka je usoda,
da od drugod ne teče
sem k nam nobena voda.
Če toči se iz soda
in nič se ne priliva,
pokaže dno posoda,
kjer kvas se v blatu skriva.
Le tiho, rodoljubi,
pri nas je slab pritok,
ker v zemljo rusko teče
ves mastni češki sok.

Neruda:

PREVIDNOST

„Stalin, gotovo se sladko smehljaš,
ko slišiš moliti nas: Oče naš.
Zgodi se tvoja volja — to je prvi del,
a da bi nas pravilno razumel,
pridajamo ti v drugi polovici,
kako si mislimo vse to v resnici:
In reši vsega hudega nas — amen!
Daj bog, da bi odvalil se tvoj kamen.“

Spiritistična seansa

— Dragi Duce, kaj ukazuješ za naprej?

Mariborska kronika

— O lepih, sončnih dnevih ste zadnje čase brali že v vseh časopisih med kroniko, zato gre Toti list kar mimo tega.

— V Pekre je ob prvomajskih dneh zašel tudi neki mariborski Tarzan, ki je splezal na visok drog z željo, da bi pretrgal žico na zvočniku, ki je resda malo škripal, vendar le ne toliko, da bi opravičeval samolastne posege prefinjenega posluha. Ob tej naporni produkciji je baje Tarzan »skumral« za nekaj dekagramov, kar se bo pri njegovi postavi verjetno precej poznalo.

— Pravijo, da je Puccinijevi Butterfly pred kratkim umrl priljubljen družinski član in da je zato scenarist pri izvedbi te opere v Mariboru tako pietetno uporabil na odru toliko črnine.

— V Mariboru je opaziti zanimiv pojav izposojanja. »Prosim, posodi mi sto din.« to je postalo že kar vsakdanje. Raziskali smo stvar in ugotovili, vzrok: kakor hitro so Mariborčani zvedeli, da je dobil glavni dobiček v višini 800.000 dinarjev tisti dečko, ki mu je teta posodila sto dinarjev za srečko, je nastala prava manija izposojanja stodinarskih bankovcev. Onemu, ki je pospravil osem sto tisoč dinarjev že verjamemo, da je ljubeznivi tetki vrnil stotak; vprašanje pa je, če ga bodo vrnil tudi tisti, ki na srečko, kupljeno z izposojenim stotakom, ne bodo nič zadeli.

— Pravcati lov na miroljubne poslušalce javnih koncertov v mestnem parku je priredilo Olepševalno društvo. Od slehernega hočejo na vsak način prispevek. Nič nimamo zoper koncertni obulus, le način inkasiranja bi moral biti malce lepši.

— Mariborski glavni most so uvidevno posuli. Kakšnih temeljitejših popravil pa ni pričakovati, ker je tako in tako v perspektivi predvidena postavitev novega mostu, ki se ga bodo današnji dojenčki v svojih letih prav gotovo z uspehom posluževali.

— Pred mariborskim sodiščem sedi te dni klopica popolnoma nedolžnih tatov, katerih

eden je bil doslej že osemindvajsetkrat »pomoti« kaznovan zaradi vlomnih tatvin. Obtoženci ničemer več na tem svetu ne verjamejo, niti svojim lastnim prstnim odtisom. Najtežje stališče pa imajo sodniki, ki skoraj ne vidijo obtožencev preko 1900 strani obsegajoče obtožnice.

— Šele te dni se bo morda uprava nepremičnin prepričala o resničnosti fizikalnega zakona, ki trdi, da dvojce stvari ne more stati istočasno na enem mestu, ko bo поблиže preštudiral klobasarijo z njivo in hišo v zvezi z založbo nekih aktov. Na ta urad bodo verjetno kmalu pritrdili odgovarjajoč napis: državna založba aktov.

— Če hočete videti, kako plava po Dravi 1.600.000 dinarjev, si oglejte nov splav, ki vozi pri St. Petru čez našo štajersko reko. Prav toliko je namreč veljala ta prevozna naprava. Upati je, da se bo v prihodnjem tisočletju prav gotovo že amortizirala.

Na seji delavskega sveta »Elektrokovine« v Mariboru so razpravljali o »Totem listu«. Tako oni kot »Toti list« so ugotovili, da mačka zacvili, če ji stopiš na rep...

USPEŠNA GROŽNJA

Prvi maj na Pohorju. Toti humorist natakarku, ki že desetič nese kosilo k drugi mizi:

»To je pa že preveč! Že desetkrat sem Vas prosil, da mi prinesete kosilo, Vi pa se niti zme nite ne! Kaj pa mislite da sem?«

Natakark: »Idealist! In odide dalje.

Natakark nese enajstič kosilo — k sosednji mizi. Toti humorist vzkipi:

»Vi, poslušajte. Če mi ne prinesete takoj kosila, Vas bom vtaknil v Toti list.«

Natakark osuplo: »Oprostite, prosim, zakaj mi pa tega niste takoj povedali, ko ste prišli. Trenutek, prosim!«

Pograbi pri sosednji mizi dve kosili in ju pri nese z globokimi pokloni presenečenemu Totemu humoristu.

NA MARIBORSKI PROMENADI

Janez si je zlomil roko. Na promenadi ga sreča prijatelj in ga začudeno vpraša:

»Ti, od kdaj se pa zanimaš za balet?«

Mariborski obraz

Po telefonih ukazuje, ugled trgovstva mož dviguje, za svojega imajo carja ga Brazda, Piramida, Zarja. Da trgovine se bleste zasluga prva niemu gre, in prav bo, če bo takšen vsak kot je naš — Rado Pušcnjak!

MAJSKI VEČER

Pepček sedi s stricem v parku. Na sosednji klopi se dva poljubljata in Pepček pripomni: »Poglej, striček, tistale dva tamle se pa igrata kino!«

D. Goflja:

Prašna pesem

Na cesti prah, po sobah prah, na tleh je prah, na stropu prah, je v parku prah, še — v Dravi prah, povsod le prah duši nam dah...

Nekje vzvrtinči se vihar, zdaj nepredirna je meglà, zdaj več ne vidiš, kje je pot, kje plot je, jarek, kje stezà...

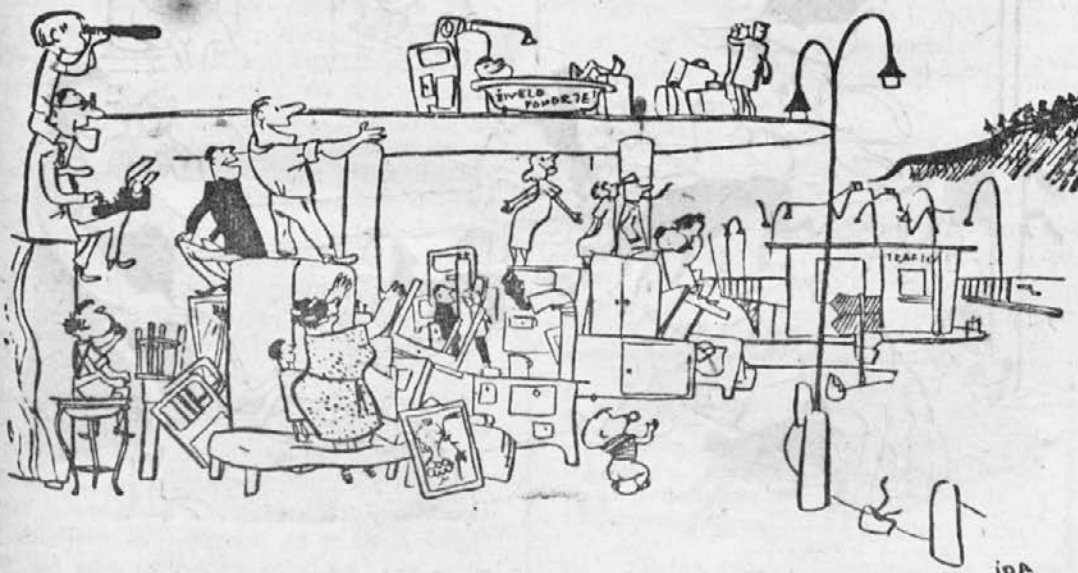
Kot kje v Sahari se ti zdi, ko prah le vate zatišči, neustavljivo se vali skoz usta, nos in skoz oči...

Pred prahom ni nam pomoči, saj mu škropljenje ne grozi, z nebà škropljenje ne grozi in od pristojnih ne — ljudi...

Edino rešno bi bilò, če bi dogodil čudež se, da Drava brž prestopi breg in prah, vesoljni prah — požre...

Če to se kmalu ne zgodi, meščan bo slednji konec vzel, zadušil se bo sred prahu in bo postal — prah in pepel...

PROBLEM ZA NEKATE RE URBANISTE

108

Na predvojnih temeljih ob Glavnem mariborskem mostu so pričeli graditi stanovanjsko hišo, v kateri bo okoli 40 družin dobilo streho nad glavo. Nekaterim urbanistom pa se je zasmililo zeleno Pohorje, ker bo ta hiša zakrivala pogled nanj. Predlagamo gornjo rešitev! Vprašanje je le, če bodo brezdolci z njo zadovoljni.

— Na majne libe frau Kliček, to sama vida...

— Kristigot, kristigot, libe frau Muršec, meni je že tak lankvajlik blo, da se nisimo nič trofle zu di fajertag.

— Bos fir fajertag den, frau Kliček?

— Na ja, i man, zaj, ko so bli za prviga majnika...

— Na bos ziiiit ols zo tamiš camredn, majne tajre, tezis cum krepirn! Saj toto niso bli nobeni prazniki, um himlsvül!

— Na — i hob gmajnt — v kalendri...

— Jo oba v nobenem anštendik katoliš kalendri is ka zolha hajliga drin...

— Oba di filhen lajt, di bos da voarn! Homs net gsegn, frau Muršec? Tolko folka še nism vidla, majnarzöl...

— Na — segns, hot e maj Froncl gsokt — kdaj so rihtig katoliš prazniki, hota ksokt, kuman e net so fil lajt cam...

— Und vi te kšosn hom, homs kert? Tak je pokalo na hauplaci, tu majne gite!

— Oba, oba sans jo net zoocoo tepat, libe frau Kliček. Maj Froncl hots ksokt — tezis ibahaupt sploh ka šisaraj net, kaj so te roc-buam trajbali po gasah, hota ksokt, či glat nobenemi ni niti roko al pa nogo vtrgalo. Jo, jo, za ostrn, vo di rihtign, katoliš voarn, to je blo nekaj bul pezeres. Do hots an haufn totn in kripln gebn. Naš gospod župnik pa so predikt držali, da ma dar libe hergot na zol-

— Jesaskristas, jesaskristas! Petsto! Und i hob kert da jih je blo skoro taužent v tistem autobusi, pa da so bli vsi amplac hin. Glih samo eden da je gor ostal, zato ko se je za roženkranc držal...

— Oba, bos zi net zogn, frau Kliček! Denks ina! Za roženkranc! Jo, jo, i hobs jo a kert, samo vas nisem htela preveč eršrekat. Kakšnih taužentpetsto jih je ganz ziher blo v tistem autobusi. Tes hobi ganc ziher kert. Zegns, tes kumt ols fon di fajertag, di bos kane fajertag san...

— Oba lustik pa je le blo, ko smo meli koj štiri dni fraj. Maj Sep, der hotsi zo angsofn, da švajnkerl, da elendiga, teza nima caus kfundn hot, da lump...

— Jo, jo zegns, libe frau Kliček, ganc rihtik. Samo iberhaupt no sploh so zavolo tega dali tote dni fraj, da bi ludi tes ganze geld ferzaufn tetn, pa da bi jim te nah še bol zaušleht šlo!

— Jo, oba maj Sep, der hots ksokt, da je dobo tote dneve, ko so bli fraj, ekstra pe-calt, čeglih pod staro Jugoslavijo za nobene praznike ni fasal nobene smrdljive fige auscolane — še kaj, so mu bek obcigali, če je plaviga naredo... Tak pa se je rihtik od rajngevina napill!

— Na zegns do hot oba maj Froncl glaj ksokt, tes tez net rihtik is, če tudi za praznike auscolajo...

— Oba sans do net so nariš, libste frau Muršec, sans cufridn, da dobite gnar, pa da vam ni mus delat...

— Tez šo, oba maj Froncl, visns, hot ksokt, er vül net cufridn zajn...

— Bos, da tep, bizo vüla net cufridn zajn? Kaj ste vun s frštanda?

— Jo, hota ksokt, če bi bil cufridn, ne bi mogo več šimfat. Če pa ne bi mogo več šimfat, pa ne bi iberhaupt sploh mogo več bitü cufridn. Zegns — zo isa — maj Froncl...

Poslednja želja

— Vaša poslednja želja?
— Rad bi pojedel še en par klobas, ki jih izdeluje

TOVARNA MESNIH IZDELKOV
Maribor-Košaki

MARIBORSKI RAZGOVORI

— Ali že veš, da dobimo v Mariboru na Glavnem trgu novo javno stranišče?

— Skoda! S tem pa bo Židovska ulica izgubila mnogo svojega današnjega prometa...

»Še kikelco prodala bom,
za sladko vince dala bom —
že od nekdaj trdijo,
dandanes pa naj raje vsi,
ki so pri src' jim dinarji,
se tega-le držijo:

Vse odpadke zbirajte in prodajajte podjetju za promet z odpadnim materialom

»Surovina«
MARIBOR, TRŽAŠKA C. 95

ki vam jih bo plačalo po najvišjih dnevnih cenah. — Zbirajte odpadke! S tem boste koristili skupnosti in sebi!

Jager pa jaga,
nič ne pomaga —
če češ dobro vince piti,
v »LOVSKI DOM« boš moral priti!
Vsi, oženjeni in samci,
starci, mladi in zanamci:
malo od »Treh ribnikov«
čaka vas obilen lov:

v »LOVSKEM DOMU« v Mariboru
kjer vam bodo postregli s prvovrstno pijačo
in jedajo na svežem zraku. Lep vrt in
moderno urejeno keglišče na razpolago!

hene fajertag di majste frajt... Na, zaj pa, netamol da bi keriga ornk zaštihali, hot maj Froncl ksokt, vi in den šenen oltu cajtn...

— I hob oba kert da se je in Pekern od tote vinske razstave en avtobus prevrnal, pa da so bli ole mitanand aufamol hin...

— Jo, jo, zegns, to je pač božji štrof. I hob kert, da so negi petsto ludi dortn umikuman...

Kamor se oko ozre — vidiš v Mariboru pse!

Vseh pasem kužke in vseh ras
dobil na cestah boš pri nas,
in kaže, da že zadnji čas je,
znebiti se zalege pasje.

Le če bi pasji tej svojati
tako se dalo ukazati,
da cestno bi prašino žrla —
celo oblast bi jo podprla!

Ciganski angelčki pred mariborskim sodiščem

Dolgo so se upirali, dolgo so tajili, pa so na magnetofon jih lepo dobili. Kratke laž ima noge — vse nič ne pomaga, angelčkov nedolžnih zbor že do grla gaga.

Po Prekmurskem pa ljudje so se oddahnili, angelčkom srčno žele, da bi jih zašili. Kot vse kaže pridejo za zapahe čvrste, kjer ne bodo gledali jim nič več na prste.

Lepi denarci — skriti v omarci

(Dogodek v župnišču)

Ojej, bo morda kdo vzkliknil, spet kak kanonik za tarčo?
Točno, cenjeni bralci! Spet!
Ojej, bo morda kdo vzkliknil, spet kak kanonik iz Maribora?
Točno, cenjeni bralci! Spet!
Ojej, bo morda kdo vzkliknil, spet tisti, ki kravice redi!
Točno, cenjeni bralci! Spet! Tisti, ki kravice redi!

Potolazite se, vsi tisti, ki vam je vera pri srcu! Zoper njo nimamo ničesar! Vere preganjati nimamo namena. Pač pa...

Bila je velika noč. Po cerkvah so aranžirali božje grobove. Donosne božje grobove. V puščice so verniki odlagali prispevke. No, in: prispevki so, kajpada, tudi denar! V župnišču imajo ves denar lepo zabeležen v knjigah; prejemke in izdatke. Samo — prejemki božjih grobov pa niso bili zabeleženi nikjer. Da, gospod Umek so dejali, da tega denarja sploh ni nikjer, da ga sploh ni bilo in da ga sploh ni. Toda pomislite, gospod so se — zlagali! Takoj za to izjavo, ki je trdila, da tega denarja sploh ni, so bili denarčki najdeni v stari omari nekje na hodniku. Skriti! Vrečica božjegrobnih prejemkov skrita v omari! Tedaj so se šele gospod spomnili, da so vedeli za to vrečico denarja, da pa tega niso povedali, ker je to — uradna tajnost duhovščine.

Ojej, boste vzkliknili, ta je pa dobra!
Da, cenjeni bralci, ta je pa dobra! No, pa pridejo še boljše!

Ko so bili gospod vprašani, zakaj denar ni preštet in vpisan v knjigo, kot je to po vsem svetu navada, so pojasnili, da se tako zbrani denar pri njih nikoli ne prešteva, ker je to denar, ki se ga rabi za — dnevne potrebe župnišča in za rezervo, če zmanjka novcev za upravne stroške.

Ojej, boste vzkliknili, ta je pa res še boljše!

Da, cenjeni bralec, ta je pa še boljše! No, pa pride še bolj boljše!

Omenjeni gospod žive kar v treh sobah, kjer najdeš razen njih samih še portrete kraljeve Karadjordjeve familije in celo — kapo dol! — Franca Jožefa I. kipec ima gospod, skrbno spravljenega v posebnem zabojčku; pa še razne podobne »spominčke« dobiš lahko tam izza časa kljukastega križa, ki imajo kaj malo zveze s sveto katoliško vero. Za vse te relikvije pa so dejali gospod, da je to — cerkveni arhiv, ki ga nimajo pravice uničiti.

No, in za konec še nekaj bolj bolj boljšega: gospod so dejali, da se ne čutijo v ničemer čisto nič krivega, ker ščitijo interese matere cerkve, katera jim tudi napake, ki so v korist cerkve — oprasča!

Ojej, boste rekli, ta je pa huda!

Da, cenjeni bralec, ta je pa kar huda! Vendar docela resnična.

Pa še tole: brali smo, da gospod Drževnik jamrajo, češ da nimajo za davke. Naj se obrnejo na gospoda Umeka, če ima še kaj takih skritih vrečic, »iz katerih se vzame denar, ki se rabi za vsakdanje potrebe in za rezervo, kadar kaj zmanjka«...

Amen

V ulici skladatelja Smetane, ki prodal je publiki nevesto, vsak prijatelj kapljice obstane, k »Pohorcu« zaviže kar čez cesto. Tu prigrizek tekne mu na moč, vinček mu priskoči na pomoč.

Obrat pri »Pohorcu«

priporoča

gostinsko podjetje »Zamorc«

VELIKA IZBIRA NA NAŠEM TRGU

- Po čem so jajčka?
- Po osem in po deset dinarjev, gospa.
- Katera pa so po deset?
- Tista, ki si jih vi izberete...

KO SO SE POVIŠALE ZDRAVNIŠKE TARIFE

- Oprostite, rad bi govoril z gospodom doktorjem, ampak čisto na samem.
- Potem pa morate priti v njegovo privatno ordinacijo!

Čemu, potrošniki, čemu le tuga, zdaj, ko umrla je Potrošniška zadruga? Naj zemljica ji lahko bo. A mi, brez truda, hodili bomo v novo prodajalno »GRUDA«.

Ej, tu postrežba bo izvrstna in odlična, izbira bo zelo bogata, pestra, mična. Če hotel boš prihraniti denar, zamudo, boš rekel vedno: Kupovat bom šel — v »GRUDA«.

Trgovsko podjetje s prehrabenim blagom

„GRUDA“

v MARIBORU, SLOMŠKOV TRG 6
z vsemi svojimi poslovalnicami

ZOBOLOM-ANIJA V MARIBORU?

Kaj so vsi zobje nagniti, da takole smo poviti? Ne, le zvočniki breščijo, pa — ušesa nas bolijo.

USPELA PREMIERA —

NEUSPELA REPRIZA

Natančne podrobnosti o čudovito lepi Zagrebčanki, ki je pred kratkim »gostovala« v zelenem Mariboru, lahko povedo zeleni Pajo, Albert, Franček in verjetno še kdo, ki jih je njena lepota tako očarala, da jim je v spomin nanjo ostala ljubka — ceha.

Pogled v bližnjo bodočnost

ali kakšna bo danes ali jutri prometna ulica v mariborskem centru

Takle zanim v računček

23-
113-
57-
180-
21-
300-
994-

lahko dobite v mariborski kavarni »Central«. Izstavil Vam ga bo ustrezljivi natakar Peter, ne da bi trenil z očesom. Plačujte pa omenjenemu kar sede, da bi Vas ob natančnem pregledu računa ne vrglo v znak. (Originalni račun je na vpogled pri uredništvu »Totega lista«.)

VSEMU NAKLJUB

Kako je treba spoštovati trgovske odredbe, je pokazala gostilna občin. ljudskega odbora v Selnici, ki iz samega sočutja do žejnih vinskih bratcev prodaja vino na bone.

D. Goflja:

Pesem o panorami

Po drugih mestih je tako: če panoramo rad užiješ, poiščeš si primeren hrib, na vrhu v senco kam zaviješ.

Na hribu tam in v senčici kje klop izbereš si primerno, tja sedež, potlej brez skrbi užiješ panoramo mirno.

Po drugih mestih je tako, če za razgled se kdo tam vnema, zato pa dela Maribor za tako reč preveč problema...

Kdor bi sedé užil razgled, sicer res na Kalvarijo krene, le sédel bo na zadnjo plat, ker ni — klopi nikjer nobene!

ZAČARANA BLAGAJNA

Opozarjam potnike, ki vstopajo na postaji Ruše, da odpiram blagajno le nekaj minut pred odhodom vlaka. Vljudno prosim vse, naj ne bodo preveč nervozni in naj upoštevajo zlati slovenski pregovor: »Počasi se daleč pride.« Priporočam jim, naj vzamejo s seboj dovolj denarja, da bodo lahko na vlaku plačali kazen, če ne bodo pravočasno kupili kart. Želim, da se ne bi ponovilo to, kar se je zgodilo 3. maja popoldne, ko nekateri potniki niso imeli dovolj denarja in niso mogli plačati niti kazni na vlaku. Vse za dvig prometa in v zadovoljstvo potnikov! — Postajenačelnik

»Katero milo naj izberem? Savon-toilette, Solea, Anda, al' Lanolin, al' Astra-Ruža?« sprašuje zjutraj lepa Vanda.

Izbira težka — vendar lahka: saj »ZLATOROG« vse izdeluje; kdor snago ceni in lepoto le mila »ZLATOROG« kupuje.

Najfinejša toaletna mila za vsako kožo in vsak okus izdelujejo

Tvornice

Zlatorog
MARIBOR

Zahtevajte povsod le kvalitetna »ZLATOROGOVA« toaletna mila!

Pismo

šempetrskega Anžana

Ko že ni nič nači, pa ko tudi drugi v Toti kajneke napišejo, pa sem si mislo zakaj nebi jaz, Šempetrski Anža, malo notr dao, da ljudi čujejo in vidijo, da še mi tudi migamo.

Gnes bom pa čisto na kratko povedo, ku je blo, ko sm svojga froca v špital na vizitirngelo. Enkrat sm ga že prej tam meo na konfekcijskem odelki, no pa so mi tisti dohtar rekli naj drgouč pridem, pa jengovo vodo v flaši prinesem, da bojo vidli, če mu je škriatica čisto minila.

Te sm pa en dan reko svojli: »Ti stara, gnes, pa bom šao s frocom v špital. Lepo ga muj pa gor oblejči. Jaz bom še za frouštekl dva firklca pijače spio, nah boma pa šla. Pa heajnce ne pozabi v flašo viliti, da ju sujbo vzemem. Šla sma peš. V Melju si lejpo tisto malo praha, ki ga je blo na šuhah in gvanti dol spucam. Če ži greš po mesti moraš biti še le kolko toliko zrihtan.

Malo sem gledlo po auslogah, ke se ke dobi za küpit. Lejpi zohn majo, pa ke ko je vse tako frdamano drago, da ti hujdo grata. Če bi pa bol fal prđavali, pa stacünari ne bi mogli dobiti tak velke varilabilne plače.

Cejli bejli in pun praha sm prišo do špitala šuhe sm malo z'iso, jop pa sm dol slejko in ga sklopto. Jój kak se je mejstni prah vun kadil.

Pri portiri pokažem cekle in me pusti notr. Na hofi zavijem na konfekcijski otelek. Pokle kam na dveri, pa ni žive duše čuti, grem kar notr v ordinanco. Te se pa le pokaže ena gospodična, pa ji povem zake sm prišo. Nah pa pride še ena sestra, ki vzeme vodo, pride hitro nazaj in reče da je otrok čisto zdrav. Naj še počakam, da bo prišla gosa dohtar in bo ona podpisala še dugo sm čakal, nah pa je te le prišla in gosa dohtar so se na cekle podpisali. Otroka niso niti pogledali. Malo se mi je pa le hejmo zdelo, da na totem odelki sestre ordinirajo.

Pa vse nebi blo tak interesentno in nebi to napiso, če mi nebi drugi den otrok bil boln, tiko da sm ga še enkrat moro k privar nemi dohtari pelat.

Čemu v mestu gneča vladata in kreg pred trgovinami? Pogledj, na desni breg! Tam te v bivši hiši Kumperščaka izbira vseh tkanin, perila čaka. Manufaktura se ponuja kar pred nosom. Le k nam! Postregli bomo vam z odličnim kosom!

Na poslovalnico v Dvořakovi 14 opozarja vse prebivalce Tabora trgovsko podjetje »Moda«

PO SEBI SODI!

Sinko: »Očka, kje se je pa tale preobrnil, da so mu dali obe roki v mavec?«

Letošnji 1. maj v Pekrah

Da Maribora je okolica zelena,
prijetna, ljubka — to je enkrat ena.
(Baje celo nekoč že Jozefina Beker
v Parizu je pohvalo dala glede Pekar.)

Ej, Pekre, dragi moji, to so izletišče!
Sicer do tja prahu požrl boš prgišče,
vendar nevšečnost ta se iz spomina umakne,
brž ko ti pekrčan goltanec suh poplakne.

Prostí za prvi maj bili so štirje dnevi;
tja v Pekre Maribora desni breg in levi
sta v masah na poskušnjo vinsko se podala.
Vsá šlo je tja — kar leze ino gre — domala!

»Pri Pekračanu« (prej Tomšetu) kot po
žnorki
rno postregla brhka dekleta so z vzorci.
Le sem ter tja pripombo umestno se je čulo:
da bi za dvajset din kaj več se v glažek
vsulo!

Kako je narod vlival te poskušnje vase,
povedati, kaj še popisati, ne da se.
(Medtem pa marsikje na Kranjskem so
nergali:

»Bog varuj raznih šišenskih nas kemikalij!«)

A tam na vrtu mize so se kar šibile
pod težo kaplje pekrške nebeško mile;
stabilnost svojo i klopice so izkazale,
ko cele tone žive teže so vzdržale.

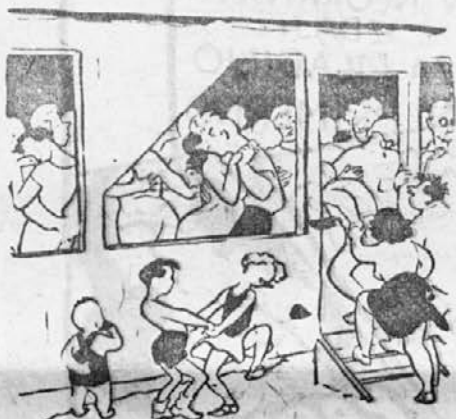

»Postrezite sami si, kakor veste, znate,«
parola vrtna je bila. A do zagate
prišlo ni, saj pri paviljonih kot bi mignil,
kar želel si, brez čakanja si lahko dvignil.

Klobase, ražniče, čevapčiče, odojke
žanali fantje zase so in za devojke;
podbinski oče pa skrbel je za družino,
kot mravlja vestno ji prinašal je svinjino.

Tako se je krepčala stara, mlá garda.
Na odru pa postava okroglega Bernarda
dajala takt je znani godbi na pihala,
ki takšne za uho in za peté je igrala.

Vse v redu teklo v Pekrah je, kot že rečeno,
brez čakanja do vsega si prišel. Le eno
obiskovalce Pekar je precej motilo:
hudič je bil, če se je komu kam mudilo!

Na tistem kraju pač bile so prave vice;
naval prav tak kot v Mariboru na mesnice.
In res imeti moral si že voljo čvrsto,
da zdržal si dotlej, ko si prišel na vrsto.

Ko pozno nočno uro ure so kazale,
so proti domu množice odkoracale.
Ravnó le redki; menda se prav nič ne lažem,
če trdim: skoraj vse je šlo bolj križem —
kražem.

Vam pa, ki te dni ste na Pekre pozabili,
povem v tolažbo: niste vsega zamudili!
Ob prvem maju letos ta kraj zaslovel je,
tako da bo odslej tam fletno vse nedelje!

O »PLANINKI« IN NJENIH TRINAJSTIH SKODELICAH

V prihodnji številki prične izhajati roman
z gornjim naslovom. V romanu boste lahko
občudovali junaško potrpežljivost planince
ki znajo čakati na jutranji čaj od 6. do 9. ur.
Upamo, da se bo število skodelic ob izidu
napovedanega romana znižalo na 12 ali celo
na 10...

HALO, HALO, TUKAJ RADIO GRAZI

Gostilna »Stajere« nujno potrebuje tolmača,
ker njen radio oddaja samo v nemščini.

NAJNOVEJŠA STARINA

V vseh mariborskih gostinskih obratih do-
biš že dobro staro vino letnika 1952.

KROKARJEVO PREMIŠLJEVANJE

»... Če se natančno premisli, je to res grozno.
v četrtek sem prišel domov v petek zjutraj, v
petek sem jo primahal domov šele danes, zdaj
pa res ne vem, če ne pridem jutri domov šele
v ponedeljek!«

SAMO ZA MARIBORČANE

»Kako bi se lahko naš Maribor prav pr-
merno imenoval?«

»No?«

»Praha!«

»?«

»Zato, ker je v njem tudi po glavnih uli-
cah povsod zadosti — praha.«

Da je najboljšo vino Pekračan,
to je že dolgo javna tajnost,
priznan okus njegov, sijajnost,
ga srka kmet in pije ga meščan.

Kmetijsko gospodarstvo pekrško
se proti čmigam, kislicam bori,
le čista vina spravlja v kleti,
sovraží kemikalije hudó.

»PRI PEKRAČANU« je izvir doma.
zahavo našel tam boš in počitek
Če hočeš v mestu najti tak užitek,
k »DELIKATESI« šel boš cukat ga.

Prijatelji pristne kapljice! »Pekračana« do-
bite v Pekrah »PRI PEKRAČANU«, v Ma-
riboru pa v »DELIKATESI« na Taboru!

Kmetijsko gospodarstvo Pekre

Tako bodo v bližnji bodočnosti

izgledale izlozbe naših knjigarn

Senzacionalna vest

Kakor smo izvedeli iz anonimnega oglasa v »Slovenskem poročevalcu« z dne 27. aprila, bo začel v Ljubljani izhajati »eden najbolj čitanih romanov sveta«, s pustolovstvi in pretresljivimi prigodami naphano delo Aleksandra Dumasa st., »Grof Monte Christo«.

To sporočilo je v Mariboru sprožilo val kulturniškega navdušenja. Zato se bo po vsej verjetnosti tudi v Mariboru kmalu osnovala primerna založba, ki bo izdajala še kvalitetnejša dela kot je »Grof Monte Christo«. Šušlja se, da bo ta založba začela izdajati naslednje bisere svetovne književnosti:

»Strah na Sokolskem gradu«,
»Grofica beračica«,
»Beračeve skrivnosti ali potovanje okrog sveta«,
»Prekleta«
in še nekatere druge.

Romani bodo izhajali v tedenskih snopičih in silno poceni! Samo 2 din snopič.

Nič ne de, če ima vsak roman približno po 200 snopičev.

Tako bo novo se snujoča mariborska založba krepko pomagala izdajateljem »Grofa Monte Christa« izganjati ostanke malomeščanske miselnosti iz zavesti naših ljudi.

Kljun:

IZ »AVTOEPITAFOV«

Jaz sam iz sebe se lahko norčujem,
a drugemu teh šal ne dovoljujem.
(E. Rostand: Cyrano de Bergerac)

V tem revnem grobu spi prečuden stric,
ki pikanje mu je bilo poklic.
Zdaj miren je, dostojen, ubogljiv,
nič več ne zbada — trd je že in gnjl.

Pod rušo to leži pisun,
ki brusil ob ljudi je kljun.
Zdaj kljun nabasan je z zemljo.
Pa smej se zdaj, če znaš: hoho!

Največja muka v grobu, primojdun,
(vse drugo bi še najbrž potrpel)
je ta, da je za večno zvezan kljun.
O, kaj bi dal, če ziniti bi smel!

Veseli birokrat

(Melodija: En hribček bom kupil...)
SPOMINU IVANA ROBA

Po svetu sem begal,
zdaj našel sem dom,
sem stolček dosegel,
ga izpustil ne bom.

Ker na toplem bitu, to me veseli
drugim um soliti svoje živi dni,
svoje žive dni, brez vseh skrbi,
to me srčno veseli.

V pisarno bom sedel,
številke sadil,
za vse akte bom vedel
še druge učil. (Refren)

Mu ni misliti sila,
kdor se modro drži,
saj so tu navodila
ga kaj misliti ni. (Refren)

Saj — kdo mi kaj hoče?
Podpisujem lepo;
znam besede tekoče
kot nalično pero. (Refren)

Saj je moja pravica,
da vesel sem kot ptič,
ker je v aktih resnica,
vse drugo ni nič. (Refren)

Pa sem kos diplomata
mehak — in rogat,
svojim višjim copata,
nižjim — škornjev podplat! (Refren)

Če bo kje kaj narobe,
če bom napak storil,
bom prijatelje povabil
pa z njimi bom pil. (Refren)

Naj le drugi garajo
naj razumejo stvar,
kjer se akti peljajo
sem jaz gospodar!

Branko Rudolf

Čmokači, lizavci, sladuni, gurmani!
Kupujte slaščice edino pri »SANA«!
Ime to priznajo že samo obeta,
da v njenih izdelkih je le kvaliteta.
Po naših dobrotah le prst si oslini,
saj zdravi so skriti v njih vitamini!

»Sana« - Hoče

TOVARNA
ČOKOLADE, KEKSOV IN BONBONOV

SLUŽABNICI V HRAMU TALIJE

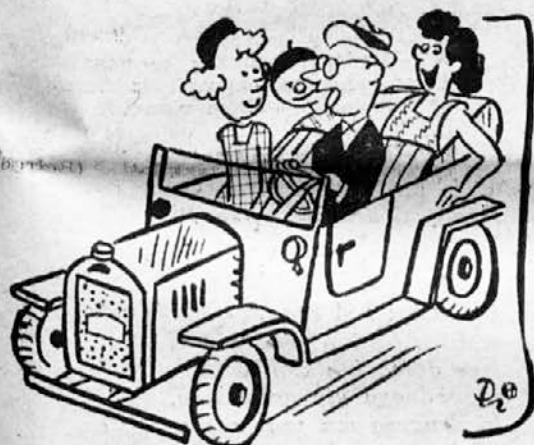
V ljubezni če bi skromna Ti ostala
morda postala slaven bi solist,
a ker masovnost raje si izbrala
zdaj v hramu Talije si le — statist.

V maju bo žrebanje srečk Državne loterije FLRJ v Sloveniji! 18. maja v Celju, 23. maja v Mariboru na Trgu Svobode

*Ce boš PET STO TISOČ din zadel,
hišico boš kupil in vesel
na ležalnem stolu guncal se,
sreči v pest smejal se boš: he, he!*

*Ce boš ŠTIR STO TISOČ din zadel,
peš po zemlji ne boš več šel.
Kupil avto boš iz druge roke,
vozil sebe, ženo in otroke.*

*Ce boš DVE ŠTO TISOČ din zadel,
bo motor pri hiši zabrnel.
Od ljubezni vznemirjen in razgret
ljubo dečvo boš naložil spred.*

Zanesljiv recept

Srečnega dobitnika glavne premije so obkolili radovedneži in ga spraševali, kako je zadel glavni dobiček.

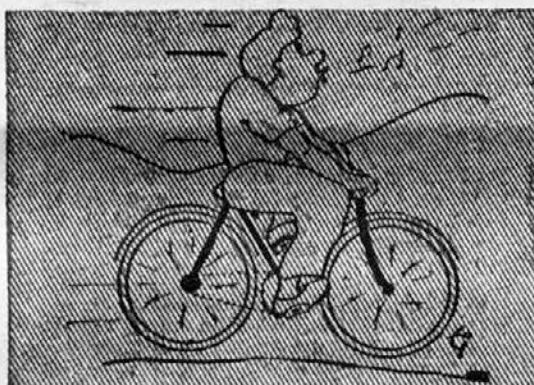
— Najbrž ste si zapisovali vse številke, ki ste jih sanjali...

— Gotovo ste videli pri »šlogarici« v koletu pravo številko...

*Ce boš JURJEV PETDESET zadel,
se za mehko spalnico boš vnel.
V njej od sreče se povaljal boš
in dokazal, da si v redu mož.*

*Ce boš JURČKOV TRIDESET zadel,
boš zajuckal, fantovsko zapel.
Kupil si boš dobro dvokolo,
dekle pa na »štango« sedlo bo.*

*Ce boš TISOČAKOV PET zadel,
upnik tvoj od sreče bo znorel.
Dolg mu vrneš, kot se možu šika,
potlej naj te kar obira. Pika.*

— Prav gotovo ste videli dimnikarja, se prijeli za gumb in šteli vse stare babe, dokler niste srečali belega konja...

Srečen dobitnik je komaj prišel do be-sede:

— Ne, enostavno sem šel in kupil srečko!

Točno pojasnilo, katera srečka zanesljivo zadene, dobite v Mariboru v prodajalni srečk v Jurčičevi 9 in Gosposki 5 — takoj po zaključnem žrebanju!

*Ce boš TISOČAKA DVA zadel,
se na Pohorje boš koj povzpел.
Tam z družino zraka se napil,
da boš bolje jedel, bolje pil.*

*Ce pa boš samo STO DIN zadel,
boš vendur vsemu nakljub vesel.
Z njimi kupil si boš srečko novo
in zadel boš premijo gotovo.*

TALE TUKAJ

se je nameraval te dni posloviti od tega sveta zaradi nesrečne ljubezni. Ko pa je zvedel, da bo v mesecu maju žrebanje Državne loterije FLRJ na Štajerskem, se je brž premislil. Stekel je v prodajalno srečk v Jurčičevi ulici, kupil celo serijo srečk in sedaj nestrpno čaka na 18. in 23. maj, ko se bodo zavrteli loterijski bobni. Medtem je na nesrečno ljubezen pozabil in — neoziraje se na to, ali bodo njegove srečke zadele ali ne, bo — samomorilno misel opustil. Iz hvaležnosti pa bo ostal zvest loteriji in bo vsak mesec redno kupil vsaj eno srečko. (Od našega posebnega dopisnika.)

Celiani, izkoristite priložnost!

Pred kratkim se je izvedelo, da premore Celje tri akrobate, ki znajo hoditi po vrvi. Ker je nevarnost, da se kmalu pogreznejo v Savinjo vsi celjski mostovi, je samo pozdraviti zamisel teh umetnikov, ki so se odločili naučiti Celjane hoje po vrvi. Tako bo tedaj, ko bodo savinjski mostovi v vodi, občinstvo s pridom uporabljalo to veščino za vsakdanje potrebe, kakor nam nazorno kaže zgornja slika.

Celje in njegore zanimivosti

Največja celjska zanimivost je verjetno tisti Mark Avrelijev zlatnik, ki počiva pod nešteti zapahi in predstavlja veliko vrednost, ker sta baje samo dva takšna na tem svetu. O tej zanimivosti ni kaj pisati, saj je dobro skrita nepoklicanim očem. Pač pa ni tako skrito, da bi ne bilo kolikor toliko očito.

da imajo v neki gostilni silno pobožno natakario, ki streže gostom s križcem okrog vratu na tako dolgi verižici da se ji obeseke včasih kar v župco pomoči. Gostje pravijo, da bi bila župca dobra tudi brez takšnega direktnega blagoslova, če bi bila le dobro pripravljena;

da se je po daljši odsotnosti spet pojavil v Celju nogometaš Pavlič in takoj začel z intenzivnim športnim udejstvovanjem: dopoldne je podpisal prijavo za »Železničarja«, popoldne pa za »Kladivarja«. Dokončno se utegne odločiti ta zvezda za kak tretji klub, ki bo znal zanj zbrati kaj več kot 3000 dinarjev »prve pomoči«;

da je križev pot na Kalvarijo v takšnem stanju, da bi se sam Kristus zjokal, če bi videl, kako zapuščena je danes celjska Golgota. Ker ima vsaka cerkev tako ali tako na razpolago svoj križev pot, bi bilo za kalvarijskega potrebno vsaj še toliko trpljenja, kolikor bi ga bilo treba vložiti za odstranitev od zoba časa že docela razjedene, na glavi stoječe svetnike;

da je gospe Dimić neke s Hrvaškega sedaj že jasno, da bo poceni kupljeno prejo morala precej drago plačati. Če bi se priljubljeni način trgovanja preko tovarniških plank še kaj dolgo uveljavljal bi »Hlačevina« v Celju ostala lepo brez hlač kakor se reče. Preje ji je pa tako in tako verjetno precej zmanjkalo;

da je na celjskem kolodvoru laže priti gorak v nebesa, kot pa skozi ozek prehod na vlak. Da bi pa odprli še drugi izhod, se pa verjetno ne bo tako kmalu zgodilo, pa četudi bi imel vlak zaradi tega celo več kot dvajset minut zamude;

da imajo natakariji v »Evropi« zelo dobre oči. To ve povedati tista družba, ki je razbila kozarec in ga skrila pod tapetirani sedež, da bi ga ne bilo treba plačati in je hotela za plačilo

nevidnega loma obremeniti natakarski kolektivni žep. Pravijo, da bo moral odslej vsak natakari, ki bo hotel službo v »Evropi«, napraviti pri Svengaliju kurz iz jasnovidnosti za odkrivanje podobnih pripteljav;

... da je celjski telefon kot kraški osel. Zaradi te trditve pa so kraški osli vložili protest, češ da to ni res, ker je celjski telefon — še bolj trmast Kraškega osla namreč vsaj s šibo spraviš v pogon, celjski telefon pa lahko mečeš ob zid in te še ne bo ubogal.

TAKŠNA BUTELJKA

je vstopnina za obisk bolnikov v času, ko obiski niso dovoljeni. Točnejše podatke dobite pri enem izmed vratarjev Splošne bolnice v Murski Soboti.

Če »Brazda« že ime ni prav vsakdanje, postrežba naša je gotovo »prima«. Lokali čisti, cene nizke — zanje dobite vse, kar vas pri nas zanima.

Ni treba v center mesta vam hiteti, za vas skrbimo, kjer nas poželite, postrežemo vas z blagom in nasveti; naročajte: »Vse, kar želite — to dobite!«

Trgovsko podjetje s prehrabnim blagom

„BRAZDA“

se priporoča s svojimi poslovalnicami v vseh predelih mesta

D. Goflja:

Mariborskemu tiskarskemu škratu

V »Mladem Vestniku« je tiskarski škrat nedavno napravil iz besede »Domovina« — »Dom vina«...

Domovina:

Zakaj le v »Mladem Vestniku« si, škrat, mi drugi »o« izpustil?

Škrat:

Ej, nehotel! A sem dognal: resnico bridko sem izustil! Ker domovina zlahka bo nevrednega kje našla sina, ki drugega mu prav zares ni domovina ko — dom vina.

NAŠA DEVIZA:

Neptuna ukrotiti — kot mulo ga zapreči, da bo garal kot suženj — za nas na poti k sreči...

„HIDROMONTAŽA“

Podjetje za montažo hidroelektrarn, Maribor, obvešča vse čitatelje, da se je uprava »Totege lista« zaradi popularnosti, ki jo uživa Hidromontaža in za »vsak slučaj« odločila objaviti tudi:

da vrši »Hidromontaža« montažo vseh strojnih in elektrostrojnih naprav vseh vrst hidroelektrarn, montažo velikih razdelilnih postaj 35 in 110 kV, montažo težkih žerjavov, mostnih in portalnih, montažo črpalnih postaj za melioracijo ter vsa v montažo spadajoča dela;

... da je »Hidromontaža« doslej vršila montažo hidroelektrarn Mariborski otok, Savica, Pesočani, Zrnovci, Muševiča Rijeka, Mesiči, Ozalj II, Crnojeviča Rijeka itd.;

... da bo »Hidromontaža« v prvem polletju 1952 stavila v pogon hidrocentralo Vinodol, Moste in Slap Zete;

... da vrši »Hidromontaža« montažo še na hidroelektrarnah Mariborski otok (II. agregat), Vuzenica, Medvode, Zvornik, Jajce II, Jablanica, Glava Zete, Zavrelje, Manojlovac itd.;

... da vrši »Hidromontaža« tudi remonte in rekonstrukcije hidroelektrarn, cevovodov, žerjavov itd.;

... da izdeluje »Hidromontaža« vse montažne pripomočke in dvigalne naprave v lastnih moderno opremljenih delavnicah;

... da prevzema »Hidromontaža« vsa v strojno in elektrostrojno montažo spadajoča dela.

»HIDROMONTAŽA«
montažno podjetje za hidroelektrarne
MARIBOR

Žane iz Lublane

Zadne čase je naša Lublana punoč takšna kt kašn kriskindl: kamar pugledaš, pousod kašna lučka svet. Pravja, da se zdej nebutičnik clo iz Trsta kar dobr vid. En norc, ke se na tujke nč na zastop, se m je pa učeri smejau; ke sem mu dupuvedvou, de je tu ta narmudernejša nailon rasvetlava in me je učiu, de se prau temu neon. Ta gvišn še ni dau nkol dva taužnt za nailon štumfe; nemu b se šele smejal, če b šou kam za žena glihat za neonce!

Ja, ljublansk tramvaj, ta ga pa pihne! Tulk ma reklame, kt kašne prumajske cajtnge. Zdej se gre pa še lesna luterija. Jest na vem, če mu bo to kej pomagal, ke ma mende glih stu meljonov na let zgube in je usak čas za prčakvat, de ga bodo spet pudražl. Kdur na verjame, nej kar mal počaka. Ta mesec so pruga tku al tku mesečne karte za neki dni nekam založl, tku, de sma se kar usi lpu nurmalm vuzil tisteh par dni. Tista spalnca, ke se ja lohka na vozn listek ud tramvaja zadene, bo pa tud krvau prslučena, če se bo rejalizirala puvašica.

Kuga pumen tist PRE na Knezov bajt, m pa ni znou nuben povedat. Pol sm šele zve-

— Ne, dovolj je tega — ne bom več plačeval teh visokih računov in potem še poslušal, da nisi zadovoljna s tem ali onim. Odslej bova kupovala samo še pri trgovskem podjetju »DOM« v Mariboru. V novi moderni poslovalnici »BRED A« na Grajskem trgu naju bodo najbolje in najceneje postregli z vsem, česar si želiva.

Trgovsko podjetje »DOM«
opozarja vse cenjene odjemalce, da bodo v novootvorjenem lokalu

»BRED A« na Grajskem trgu
našli veliko izbiro tekstilnega blaga, perila in podobnega

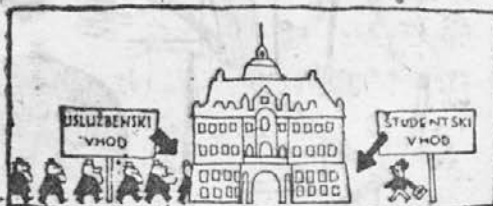
du, de bo, kadar bo, tom pisal: PRESKRBA. Edn me je pa zadnč le ta zadeva tkule ubrazložu: »Veš, hitel sa, de b blo du pruga fertik, pa ni blo, zato b blo prou, če b takrat tom napisal PREPOZNO.

Pr Unionu greš pa podneu u kavarna, zvečer pa u avarna, ke tist »K« usak večer štrajka. Tom sma se zadnč menil ud pulitke, pa sa mene prašal, kuga mislm za Italja. Pa sm jm tkule rastulmaču: men se zdi Italja takšna kt vinaršničl; bl ke ga tepeš, veči rata! Za ta pogruntacija sa prec rekl, de ja nej dam u »Toti list«. Pa sm res tku naredu. Drugič bom pa še kej puslau, če boste kej prspeval za pošta.

Tri ljubljanske s finančnega področja

Prva:

Pred vojno je imela univerza 214 uslužbencev, leta 1947. so imele visoke šole v Ljubljani za 4017 študentov 483 uslužbencev, leta 1951 za 5838 študentov 980 uslužbencev, za leto 1952 pa so jih predvidevali že 1116. No, če bi šlo tako naprej, bi ta zadeva v letu 1953 zgledala takole

Druga:

Radio Ljubljana je imel še pred kratkim od 70.000 naročnikov 30.000 neplačujočih. V »glasbi po željah« bi neplačani klienteli radio lahko izkazal takšno pozornost:

Napovedovalec: »Svojim neplačujočim abonentom poklanja Radio Ljubljana znano slovensko narodno popevko: Mica Kovačeva, pila nič plačala...«

Tretja:

Narodno gledališče krije le 12 odst. izdatkov z inkasom, 88 odst. pa prejema subvencije.

Vratar: »Tale dva skupaj me spominjata na naš finančni položaj: »Tisti mali na 12-odstotni inkaso, oni drugi pa na tisti manjkajočih 88 odstotkov.«

»Al' me boš kaj, boš kaj rada imela, ko bo stala naj'na hiša bela?«
»Jaz te bom prav res srčno ljubila, ker štedilnik dober sva kupila in okovje vse za okna, vrata, v takem domu ti bom ženka zlata!«

Najboljše štedilnike in vse vrste stavbnega okovja izdeluje solidno in po nizkih cenah

**Tovarna okovja in pločevinastih izdelkov
Bistrica pri Rušah**

Zahtevajte povsod štedilnike in okovje
»TOBI«!

V LJUBLJANI PRED NOVO STARO GOSTILNO

— Orkaluj, Pepe, tu je pa hecn, de si glih pred zeksarjem takšn ohter dubu!

Ej, kmetje, če bi radi olja, kar povejte. Nasvet vam damo zdrav: vsa polja

brž posejte!

Naj sončnice se bujno v polju razcvetijo in bučnice po njivah naj se bohotijo.

Pri moji veri, to hvaležne so rastline, kar stiska se iz njih, to vznjuja nam

skomine.

Čim več posjali boste te rastlinske robe, tem manj v vaši zimski shrambi bo narobe.

Jeseni pa, ko pečke boste nam oddali, spoznali boste, da pravilno ste ravnali. Obraz svetlo žarel vam bo od dobre volje: domov peljali boste pristno bučno olje!

Tovarna olja
Slovenska Bistrica

Usnje rad imel bi, ki ne počí?
Usnje prožno in trpežno?
Če ti ni preveč nadležno:
ga pri KONUSU naroči!

Dobro svinjsko usnje prve vrste
zate kmet, ki delaš v blatu,
v našem boš dobil obratu,
da obvaruješ nogó in prste!

Bolj poceni, bolj vzdržljivo
svinjsko usnje je kot boks telečji,
delovni efekt v njem je večji,
boljše je za gozd in njivo.

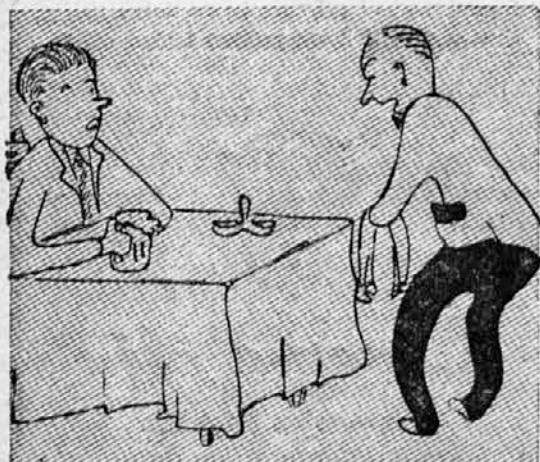
„Konus“
tovarna usnja in usnjenih izdelkov
SLOVENSKA BISTRICA

OB MESEČNEM IZPLAČILU

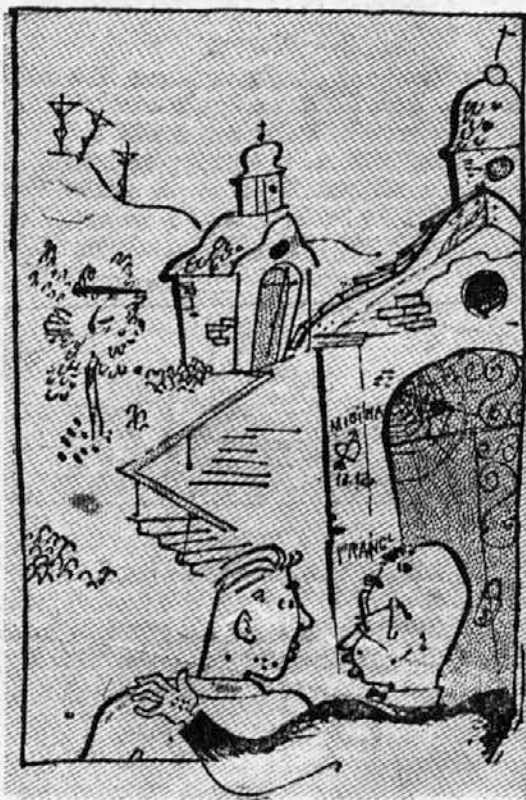
— Veš, Franci, to sta pa sinčka tistega
Lojzeka, ki vedno zapije otroške doklade,
pa sta se odločila, da bosta kar sama dvi-
gala tisto, kar jima pripada.

NISTA SE RAZUMELA

Gost: »Ali imate žabje krake?«
Natakar: »Ne, to je od revmatizma.«

Celjska Kalvarija

— Dragi prijatelj, vidiš, to pa je slavna
celjska Kalvarija, ki dokazuje, da je naše
mesto resnično že staro 500 let. To umet-
nino bomo skrbno čuvali takšno kot je,
dokler se samoiniciativno ne podere.

KMETIJSKO PREDAVANJE NA VASI

Vsaka podobnost s kakršno koli našo ljudsko
univerzo je lahko samo slučajna...

... torej v moderni eri mehanizacije naše
agrikulture je treba prvenstveno teoretično
analizirati vsako akcijo še pred njenim prak-
tičnim apliciranjem na terenu, kajti eko-
nomska eksistenčna afirmacija bo najbolje
perfektuirala profitno stopnjo agrarnega
udejstvovanja. Vsako neadekvatno formira-
nje agrotehničnih progresivnih principov bo
nujno koincidiralo efektivno katastrofalno
asociacijo degradirano in depasirano formi-
rane situacije v akutno ekvivalentno poten-
cirano krizo našega sistema abstrakcije v
moderne tehniki kompliciranja...

(Epilog: Ko je po koncu predavanja nekdo
sramežljivo vprašal predsednika, kaj je vse
povedal predavatelj, je ta nekoliko pomislil
in nato dejal:

— No, takole nekako je dejal: »Nič ne po-
maga, fantje, pošteno bo treba prijeti za
delo...«)

PROFESORSKA

A. Naš profesor matematike je silno raztře-
sen. Včeraj se je hotel odpeljati domov; skočil
je na kolo in ugotovil, da kolesa sploh nima.

B. To ni še nič! Naš profesor prirotopisa je
bil v nedeljo z nami na Pohorju. Ko smo ponoči
vsi trdno spali, je vstal, prižgal žveplenko in
pogledal, če je upihnil petrolejko.

TRAGEDIJA

Na ulici pretaka bridke solze majhen fantič.
K njemu pristopi miličnik in ga vpraša:

— Zakaj pa jokaš?

— Na cesti sem našel sto dinarjev. Če ga bom
dal očetu, me bo mama nabila. Če ga pa dam
mami, me pa ata nabije.

— Zakaj ga pa ne spraviš zase?

— Ker bi me potem oba nabila!

Curček:

TEMA

Temnó je danes, ah, tako temnó.
Strašná je noč v središču mesta.
Vsi tipljemo: O, kje je cesta?
Spet žarnico ukradel je nekdo.

POSLUŠEN BOLNIK

— All ste storili tako kot sem vam naročil:
tri tablete in dva kozarčka vina na dan?

— Da, sem, tovariš doktor. Samo s tabletami
sem za tri tedne nazaj, z vinom pa za mesec
naprej...

ZAUPANJE

»Vaš sin še vedno študira?«

»Da, veste, ljudje imajo večje zaupanje v
starejše zdravnike!«

SESTANEK POD VEDRIM NEBOM

... pisal sem ji, da me bo spoznala po
zaprtem dežniku v desni roki.

Je to zlato, ki tak blešči,
da jemlje vid, ščemi oči?
To naše je buteljčno vino,
ki sije s čudežno vedrino!

Če grlo je preveč razdrto,
pa dobro vino pij odprto!
Liker rogaški je zdravilen,
opojen, sladek, osvežilen.

Oglej si naš zaščitni znak
in ko prestopiš krčme prag,
zahtevaj našo etiketo,
če hočeš pristno kvaliteto!

Trgovsko podjetje

„VINO“

Slovenska Bistrica

Tel. št. 34

TABOR PRI CELJU

Naš orglar je bil matičar, pa ni več matičar. Ko ni bil več matičar, je želel postati profesionalni organist in se je obrnil na gospoda. No, in gospod, ki svoje ovce sicer zelo obrajta, kadar to nič ne stane, kaso pa še bolj, so mu profesionalno orgljanje lepo izbihi iz glave, češ: če nisi dober za matičarja, tudi nisi za orglarja. Gospod bi namreč hoteli na koru veliko muzike za nič denarja.

SLOVENSKE KONJICE

V procesiji baldahin strumno prenaša in s kora v čast božjo se vneto oglašja. Nad kom bi le vernice se zgledovale, če bil bi brezbožen naš — šef komerciale?

ST. PETER PRI CELJU

V Šentpetru tekstilna tovarna stoji, kjer silno poceni blago se dobi. Tam kšefte izvrstne ti delati znajo: pet metrov in več za »odpadek« prodajo!

DOBJE

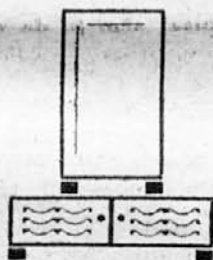
Minka naša, ta pa, ta, to vam bo učiteljica! Poleg pedagoške paše ne pozabi svete maše.

Ko maturo bo končala, pedagoгинja postala bo in vsak njen otročaj zrel bo za nebeški raj.

VOJNIK

Naši godci so nam za veliko noč priredili lep koncert pred cerkvijo, ki ni prav nič kazal na kakšno preganjanje vere. Pač pa bi si Vojničani

Zelevnina in kemikalije Maribor

Verzi v »Totem listu« zvenijo kot slaba proza —
Naše pohištvo na Trgu Svobode 5 pa izgleda kot prava poezija.
Pohištvo prodajamo tudi na bančni kredit!
Pridite po informacije!

MURSKA SOBOTA

Po opravih sta prišla v Mursko Soboto mrzleča spomladanskega dne dva, ki precej potujeta po širni naši domovini. Prenočila sta v hotelu in zahtevala zjutraj račun. Debelo sta pogledala, dokaj visoko nočnino. »Hudika,« sta se začudila, »kako da so pri vas sobe tako drage?« »Veste,« so jima pojasnili, »zato, ker imamo električno gretje.« »Električno gretje imate,« sta se še bolj začudila. »Kako pa, da so potem sobe tako mrzle?« Pa so jima tam v Soboti natančno pojasnili zadevo: »Veste,« so dejali, »to pa zato, ker naprava — ne dela!«

IZ SOBOTE...

Izredno sposobnega trgovca so pred nedavnim odkrili v osebi evangeličanskega župnika gospoda Harija, ki je stari vdovi dr. Cifrakovi strokovnjako izmenjal podarjeni zimski plašč. Za njegovo človekoljubno delo ga je sodišče v Soboti nagradilo s 4000 dinarji...

OGLAS

Pred nekaj dnevi se je po skrivnih kanalih zvedelo, da namerava zloglasni cigan Kokaš-Hapi odpreti neke v Prekmurju posebne vrste vlomilsko šolo. V poštev pridejo delomrzneži, tatovi in špekulanti, pa tudi kakšen odbornik ali bivši trgovčič je lahko zraven. Kokaš je priznan strokovnjak za odpiranje zapahov in ključavnic. Posebno je specializiran na vlome v kmetijske zadruge, kar dokazuje njegova bogata praksa (nad sto vlomnih tatvin). Mojster se že nekaj tednov nahaja na daljšem strokovnem tečaju v Mariboru.

OH TI PRELJUBA POLOVIČNA VOZNJJA...

Pred nekaj dnevi je prineslo dnevno časopisje veselo vest, da bodo ponovno v veljavi nedeljske polovične voznje po železnici. Te pridobitve so

*Če se luknja v nogavici vam pojavi,
naša klinika vam rano brž ozdravi.
Nogavice stare nam predajte v delo:
kot bi mignil, vse bo novo, gladko, celo!*

Klinika nogaric MARIBOR — JURČIČEVA ULICA

bili posebno veseli prebivalci Prekmurja in ostalih obmurskih okrajev, ki bodo morali iti po vozovnice v 50 km oddaljeni Ptuj, če bodo hoteli izkoristiti ugodnost. Vsled naravnih lepote Slovenskih goric, prosimo vse zainteresente za nedeljske vozovnice, naj romajo v skupinah. S seboj je treba vzeti odejo in hrano za dva dni. Za navedene ugodnosti se Prekmurci, ki smo že tako deležni slabih prometnih sredstev, birokratu, ki je izdal ta ukrep, po liniji »Tote lista« prisrčno zahvaljujemo. S o b o č a n c i

IZ VANEČE...

Iz zanesljivih virov smo izvedeli, da namerava okrajna komisija za zadrugne domove v Soboti nagraditi nekaj najboljših gradbišč v okraju. Največ pogojev imajo vaščani v Vaneči, ki so v treh letih dosegli sledeče uspehe: Nepokriti temelji zadrugega doma so skrhani, opeka je v lepem neredu razmetana po gradbišču, 2000 kg cementa se je spremenilo v neuporabno godljo, 13 kub. metrov stavbenega lesa je izginilo kot kafa itd. Pri vsem tem pa upravni odbor nič ne ve, predsednik odbora, Janez Benčec, pa je bil celo tako ljubezniv, da je okrajni komisiji zabrusil naj se ne vtika v stvari, ki jo nič ne brigajo. To, da ima Benčec doma natrpano dvorišče lesa, ki je baje zetov (kakor se je nazadnje spomnil) pa tako ni važno. Pravijo, da bodo imeli vaščani hude tekmece v Lončarovcih, Tišini, v Hodošu in še nekaterih gradbiščih v Prekmurju.

IZ TRTKOVE...

Pred kratkim so imeli v vasi občni zbor kmetijske zadruge, na katerega je prišlo staro in mlado. Kandidatov za novi odbor je bilo cel kup, tako da je zbor zadržnikov moral uporabiti rešeto. In glej, prešmentano sito je iztreslo tudi dva, sicer precej zavaljena vaška prekupčevalca, po domače špekulanta, ki sta potem zadržnike na vse viže prepričevala, da se bo zadruga brez njunega sodelovanja sesula v prah. Vaščani in Trtkovi pa tudi nimajo slame v glavah, da ne bi uvideli, kam pes tace moli. Lani sta si premetena prekupčevalca na račun zadruge dobro napolnila malhe, letos si jih pa ne bosta! Nakupljena jabolka sta namreč prodajala tako, da je šlo nekaj dobička v KZ, več pa v njun žep.

IZ TURNIŠČA...

Sporočamo, da so vaški reaktorjari ob pomoči nergačev v Turnišču letošnje zimske mesece dosegli pomembne uspehe: s skupnimi naporji jim je uspelo omajati občni zbor KZ, tako da je prišlo do sklepa o razpustitvi zadrugne ekonomije, za bodoči občni zbor pa so zbrali od hiše do hiše kar 13 socializmu tujih elementov. Vsa reč se je sicer pozneje zasukala na glavo (volitve v občine so bile prestavljene na jesen, pa tudi množične organizacije so povedale svoje), kar naj pa reakcije v sosednjih vaseh ne moti pri delu.

KAM BI DEL, KAM BI DEL...

Namreč neporavnane račune in nedograjene zadrugne domove v Grlavi in Zerovincih. Pred ne-

davnim so s sklepi občnih zborov razpustili kmetijske zadruge z izgovorom, da so poslovale z izgubo. Da pa je izguba nastala le vsled malomarnega poslovanja upravnih odborov, ni tako važno. In sedaj stare uprave zadrugnih domov ne vedo kam in komu izročiti račune z nedograjenimi zadrugnimi domovi vred. Zadruge ni, gospodarski odseki so na papirju, množične organizacije spijo, le vaški špekulanti bdijo...

SALOMONSKO REŠITEV

je pred kratkim našel upravni odbor kmečke delovne zadruge na Krapju. Ko je šlo za to, kako in iz česa izplačati umetno dvignjeno vrednost lanskim delovnim dni v iznosu nad 400.000 din, upravni odbor ni vedel ne kod ne kam. Neki posebno pameten odbornik pa je kmalu pogruntal: »Gozdove posekajmo, les prodajmo in denar bo tu!« Rečeno, storjeno! Nič zato, če so bili gozdovi v vegetaciji, glavno je denar. Svoj delež so pridali še privatniki, ki so pri podiranju gozda imeli predvsem za cilj, čim več mladih dreves pomandrat, kar so tudi izvršili. Za salomonsko rešitev pa so kmalu izvedeli okrajni gozdarji, ki bodo najbrž dodelili upravnemu odboru KDZ na Krapju pismo pohvalo.

ČE SE PREDSEDNIKU ZMEŠAJO RAČUNI...

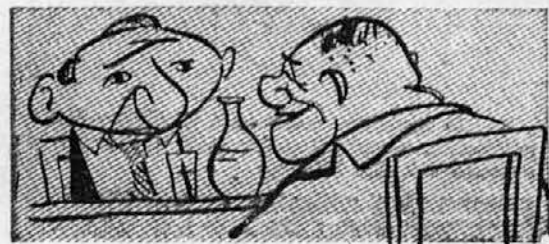
Reč se suče okrog predsednika in blagajnika ljudskega odbora Radovci, Frančka Dervariča, ki ima kup funkcij, poleg tega pa je še posestnik, zato siromaku ni zameriti, če so se mu pri krajevni blagajni naenkrat zmešali računi. Denar od pobranih davkov je zmešal s svojim denarjem, tako da nazadnje ni vedel, koliko je državnega in koliko njegovega. Ker pa je na svetu že tako, da ima vsak svetnik (to lahko vidite na vseh oltarjih) k sebi obrnjene roke, je Franček takole uredil zmešnjavo: denar je ležal skupaj in ni vrag, da se ne bi izleglo nekaj mladih, ki po vseh predpisih pripadajo njemu. In si je napolnil listnico tako, da je v krajevni blagajni zmanjkalo 129 tisočakov. Kdo bi pač siromaku zameril...

RAKIČAN

Nekdo bi rad vprašal gospo Marto Durič tam okrog Rakičana, kako se svet smešno obrača. Za davke denarja ni imela, pač pa je ponujala direktorju posestva kar tisočaka za »napitnino«, če ji proda iz gozda dva kubika lesa. Pa ne samo to — morda je navajena tega še od takrat, ko je v Rakičanu vladal prejšnji direktor, ki je neki od samega prikritega belogardizma bil tako črn, da je najboljši konje posojal samo gospodu fajmoštru — še sam se skoraj ni upal voziti z njimi.

V rakičanskem bivšem grajskem parku stoji nekakšna bivša kapelica. Lani ob tem času so tam imeli sila gniljive šmarnice. Tudi letos bi jih menda radi nekateri imeli, le da jim manjka takšen tič kot lani, ki je imel sicer eno kolesce v glavi premalo — zato pa en ključ od kapelice preveč.

POGOVOR V GOSTILNI

— Kdo je oče temu vinu?
— Ne vem.
— Nos, ki mu je dal podlago. — Kdo je pa mati?
— Tudi ne vem.
— Voda, ki ga je zalivala. — Kdo je pa sin?
— Spet ne vem.
— Jesih.
— Kakšno zvezo pa ima potem, za vraga, grozdje z vinom?
— Grozdje je pa samo njegov daljni sorodnik...

Ona in njeni otročički

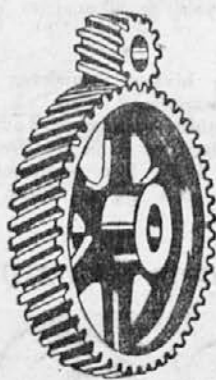

Trije zapostavljeni: »Uh, uh, uh, mamica, zakaj pa nam ne dovoliš polovicne vožnje?«

Kar sveti se — jasno —
ni vse iz zlatá,
vendar medenine
korist več veljá.

Za vodovod pipe,
kopalne peči
in kljuke za vrata —
vse lepe reči.

ves pribor za okna,
pohištvo in dom,
vse čvrsto, solidno,
ne zlomi ga grom...

...in še armature vseh vrst, stavbeno in
pohištveno okovje, kopalne peči, sanitarne
naprave itd. itd. izdeluje

MARIBORSKA LIVARNA IN TOVARNA
KOVINSKIH IZDELKOV — MARIBOR,
Motherjeva 13

BOEMSKA

Umetnik koncem meseca:
»Madona, kako smo ga včeraj kronali!
Pet ljudi in tri velike čaše pival!«

KOKOSJA

Prva: »Zakaj pa tako na debelo kokoda-
kaš?«
Druga: »Veš, zdi se mi, da bo izložbeno
jajce.«

OB UVEDBI NEDELJSKIH VOZOVNIC

— Dajte mi, prosim, nedeljsko povratno karto!
— Do kje?
— Do tukaj!

ZAMORKA IZ MARIBORSKEGA GRADIŠČA

— Veš, ta stanuje v Gradišču, kjer se
enkrat mesečno lahko kopamo. Zato je ta-
ko črna.

Igralci in pevci o loteriji

Neki hudomušnež je zastavil v nekem
gledališču vprašanje:

Kaj bi naredil, če bi zadel glavni dobiček?

Odgovori so bili zelo pestri:

Dal bi ga za popravilo gledališke strehe
in garderob.

Dal bi postaviti še dve šepetalni hišici —
eno na levi, drugo na desni strani odra.

Dal bi si operirati obraz, da bi lahko igral
ljubimce.

Plačala bi svoji tekmiči celosezonske po-
čitnice.

Kupila bi si cvetličarno.

Odkupil bi vse tekste našim dramatikom
in bi z njimi priredil razstavo pod naslo-
vom »Kdo je kriv?«

Plačal bi dvajset krepkih ploskačev za tri
leta naprej.

Kupil bi gledališki upravi serijo pritožnih
knjig, v katerih bi lahko izrazil svoje neza-
dovoljstvo z zanimanimi vlogami.

Proslavil bi najprej tiho, nato poljavno
in potem še javno proslavo mojega umet-
niškega delovanja, s katerimi bi skušal do-
kazati, kako skromne in nevsiljive so moje
zasluge.

Osnoval bi svoj teater, ki bi ga sam vodil.
Moje geslo: »Več širine v ustvarjanju!«
sam režiral, sam igral in sam — kasiral.

RADIO RECEPT

— Čujte, Micka, kakšno juho ste pa skuhal
danes?

— Po kuharskem receptu, ki sem ga slišala
v radiu.

— No, kaže, da ste zakuhali zraven tudi
radijske motnje!

TEHTNICA

Špecerijska prodajalka se mora zagovarjati
zaradi goljufije s tehtnico.

— Tega vendar ne morete tajiti, da je teht-
nica napačno kazala!

— Napačno je že kazala, seveda. Toda samo
na eni strani!

URA KEMIJE

»Kaj izdelujemo iz žvepla?«

»Žvepleno kislino in plin za kuhanje.«

Idilična kavarna v Tržiču

Imena nima po krivici
po gorskem kraju: Zelenici;
saj dan na dan ob vinski čaši
se shajajo tu — zelenaši.

V tej stvari treba bo ostrine!
Za takšno mladež: sok maline!
In sprehod gor na Zelenico!
Vstop prepovejte ji v beznico!

hod. Tujci so mi zatrdili, da tako romantične slike še nikoli niso videli. V čast Prve-

ga maja so mestni očetje le uslišali mojo davno željo in ugasnili vse, prav vse ulične svetilke.

Drugo jutro so izletniki odpotovali z najboljšimi vtisi, jaz pa sem se povabil na akademski ples, to pomeni, dal sem 100 din za čast, da sem sedel med akademiki in opazoval veliko število natakarev brez dela.

Prazniki so minuli na veliko veselje ptuj-ske »begunske godbe«, ki tako rada ob svečanih prilikah pokaže pete in pusti Ptujčane na cedilu.

Ker tov. Vrabl v »Ptujskem tedniku« objavljala velike nesreče, bi tudi jaz omenil nekaj majhnih: Čevljarski mojster Potočnik se je 31. IV. zbadel s šilom in močno krvavel.

— Vnet ribolovec Štanta je vrgel trnek namesto v Dravo na drevo in pri plezanju nanj skoraj padel v vodo. Knjižničarka Sonja je pri branju »Totega« dobila hud histerični napad. Natakara Gustl je pri tem, ko je v kavarni zamenjaval sliko Ptuj s sliko Haloz, padel s stola in si poškodoval koleno. (Prav se mu je zgodilo! Sam je rekel, da to dela zato, da bo »Toti list« imel kaj pisati, pa naj ima svoje veselje.)

SLATINSKO PODJETJE

**Radenska
slatina**

Kaj vedno piti se izplača?
Najbolj zdravilna je pijača
RADENSKA SLATINA domača,
ki žejo hudo vam zavrača.

Pozimi in poleti, vedno
ljudje jo pijejo kar redno.
Ogromne so po njej potrebe.
Zato obveščamo zdaj tebe:

Ko boš naslednje bral vrstice
nam vrni naše steklenice,
ker nam jih stalno primanjkuje.
Iz dneva v dan je z njimi huje.

Podjetja, brž se zdaj zganite
in steklenice nam vrnite,
da bomo slatino delili,
vsem, ki bi jo radi pili.

Naj vam opišem svoj prvomajski obhod po Ptuj. Bil sem namreč vodič skupine izletnikov iz Hrvaške, ki je prišla Ptuj ogledovat. Vse mesto je bilo v zastavah in prvo, kar so me tujci vprašali, je bilo, če so tiste dvobojne zastave, ki imajo na velikem belem polju lilasto zvezdo in samo eno svetlordečo polje, kakšna prleška tradicionalna posebnost, nakar sem jim moral povedati, da so le navadne trobojke, katerim je modro polje zbledele. Le za zastavo, ki je visela na hiši v Prešernovi 26 nisem vedel, če je sploh bila kdaj trobojka ali ne.

Nato smo šli ogledovat kamne okoli protestne cerkve in tujci so hoteli vedeti kje je sloviti Orfejev spomenik. Bil sem v veliki zagati: Orfejev spomenik pred gledališčem ima namreč še zmeraj lesen zimski plašč,

čprav je že pomlad tu. Razen tega je tudi okusno plakativan in izletniki so se morali zadovoljiti kar z reklamo.

Razočarani gostje so se potolažili šele na Kvedrovem trgu, kjer so se lahko do mile volje nagledali sv. Florjana in si obenem očistili čevlje pri čistilcu, ki ima svojo ropotijo pred spomenikom. Potem smo se ustavili pred MLO. Tujce je zelo zanimal Stenčas LMS, ki visi tam na vidnem mestu in vprašali so me, če so pri nas stenčasi še v modi. Pa sem se dobro odrezal: rekel sem, da je ta stenčas ostal pred MLO kot zgodovinska redkost in bo kmalu prenešen v muzej. Tudi velika ura na MLO, ki zvesto kaže vedno šest, je tujce očarala. Takoj nato sem jih peljal v »Okrepčevalnico«, kjer so si ogledali najmodernejšo pridobitev v Ptuj — električno uro, ki teče tudi takrat, kadar radio igra. (Namreč ni dolgo tega, kar ni delila svojega udejstvovanja z radio aparatom.) Res je lepa ura, saj jo še uslužbenci MLO in sosednjih uradov večkrat pridejo opazovat ob uradnih urah in se zraven tega še pokrepčajo.

Najbolj pa so bili tujci navdušeni, ko je noč razpela svoja krila nad mestom. Kdor hoče, naj si na sliki ogleda naš nočni spre-

Sladek, slajši in najslajši,
tako sladkost sladko se sprega.
K »ZVEZDI« hodim jest najrajši,
želodčku tam se res prilega.
Ko sladka ura te sladko obišče,
boš v »ZVEZDI« našel sladko zatočišče.

Slaščičarna „Zvezda“

Maribor, Gosposka ulica 25

Spoštovani „Toti list“!

Prosim, da resnici na ljubo glede omembe moje nemerodajne osebe in prispevke s krivoprišeznikom priobčite v naslednji številki sledeči

POPRAVEK

Ni res, da bi pri litru vina vašemu dopisniku iz Ptuj pod prisego obljudil, da letos spisek drugi del Opustošene brajde, ker Martina Vohljača, ptujskega penzionista, ne poznam niti nisem nikoli z njim govoril in bi se sploh z njim ne družil, tudi če bi ga poznal.

Ni res, da bi ob litru vina kaj prisegel, res pa je, da za vino, ki se toči v raznih barvah ptujskih gostilnah iz gorice v Latermanovem drevoredu do Šiške, sploh ne dam prebite pare, kašle sto dinarjev.

Ni res, da bi me mogel kdo označiti konec leta za krivoprišeznika, res pa je, da jaz Opustošene brajde nisem napisal niti je ne nameravam napisati. Res je tudi, da poznam pisca, toda ta je popolnoma gluha za vsako besedo, ker sta mu počila bobniča v obeh ušesih. Siromak biva namreč v bližini avto-moto društva in dveh mehaničnih delavnic. Res je tudi, da je grmenje tam zbirajočih se motociklov in avtomobilov tako strahno, da se bo slična nesreča kakor piscu Opustošene brajde primerila vsem bližnjim stanovalcem prišlo »rukovanja« raznih dolgo in kratkolasihih mladeničev z rjovečimi motornimi vozili. divjih dirk in popravi motorjev pod milim nebom na ulici. Srečen Miklošič, čigar ime nosi ta ozka ulica, da ni nikdar slišal in vohal motociklov in sličnih vozil našega časa.

Florijan Može

TELEVIZIJA

Drago je bil povabljen k poizkusni oddaji bodoče beograjske televizijske postaje. Ko so ga nato vprašali, kako mu je bilo vseč, jim je odgovoril:

»Sijajno, sijajno! Če zapreš oči, je ravno tako kot radio.«

ČE GRE PROFESOR NA POT

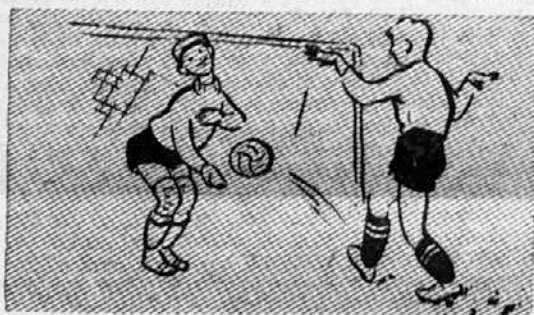
— Sakrament, vse se mi dozdeva, da sem nekaj spravil v kovček, kar bi moral pustiti zunaj!

Sportnik Kljuse poroča

Branik je bil poražen od Kladivarja z rezultatom 1:2. K porazu je precej pripomogel sodnik Gvardijančič iz Ljubljane, ki je bil preveč objektiv. Škoda, da ni sodnik iz Celja, da bi se lahko na njega izgovarjali. Precej ugodnih prilik je zamudil napadalec in trompetist Branika Vitek, ki je teklen v tempu žalostinke, prihajal pred gol ritardando, streljal na gol dolce in alto, po zastreljeni žogi pa odhajal proti sredini igrišča maesto. V zvezi s to tekmo razpisuje »Toti list« nagrado za one, ki bodo uganili, katera igralca sta na spodnjih dveh slikah. Da bi se na dobrodelnih prireditvah v Mariboru napolnili vsaj prvi dve vrsti v parterju, znaša prva nagrada 5 vstopnic za dobrodelne prireditve, druga nagrada 10 vstopnic in tretja nagrada 15 vstopnic.

Igralec X: »Tovariš sodnik, kako da ste meni piskali faul? Saj vendar nisem iz železa...«

Igralec Y (pred nasprotnim golom): »Kolega golman, brez strahu, naravnost v naročje vam bom poslal žogo, kot nežno melodijo...«

Kot se bje ogorčena borba v konkurenci med železnico in avtobusnim podjetjem, tako sta se 1. maja ogorčeno spoprijeli nogometni moštvi Železničarja in Nafta. Kot ni mogoče v prometu reči ali se je boljše voziti v slabo razsvetljenih vagonih ali v avtobusni mrtvaški krsti Maribor—Lenart, tako sta se tudi obe enajstorici razšli neodločno z rezultatom 1:1.

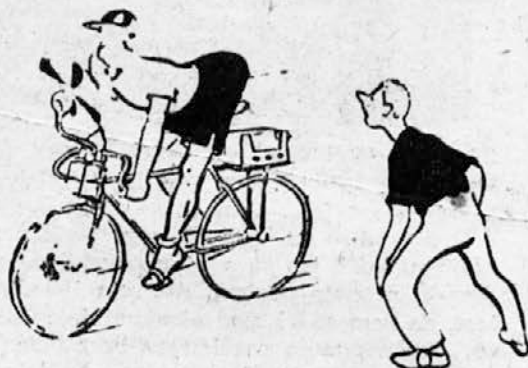
Nekega starejšega navijača Branika je zadela od presenečenja kap, ker je Branik v Ljubljani premagal Železničarja 3:1. Drugi so pa rekli: »Forma Branika je pač tako nestalna kot železniške tarife in olajšave!«

Naši košarkaši so zavzeli na turnirju v Milanu peto mesto (po domače: predzadnje mesto). Izgubili smo vse tekme razen s Švico. Z zanimanjem sem bral v Poletu opažanja našega reprezentanta na tem tekmovanju. Čudi me pa sledeče: da je bila igra naših reprezentantov statična, dasi smo igrali kar s tremi krili; da so naši igralci slabo streljali na koš iz bližine in srednjih daljav, metov od daleč pa večinoma nihče ni uporabljal; da smo šele po tekmovanju ugotovili, da smo šli na turnir ne pripravljeni. Časopisje je pisalo, da nismo prestali izpita za olimpiado v Helsinkih. Jaz pa mislim, da stvar ni tako tragična in da bi se lahko rehabilitirali na ta način, da bi povabili v Jugoslavijo kako ekipo iz Madagaskarja ali Nove Gvineje, poleg tega pa Švicarjem plačali potne stroške za Helsink.

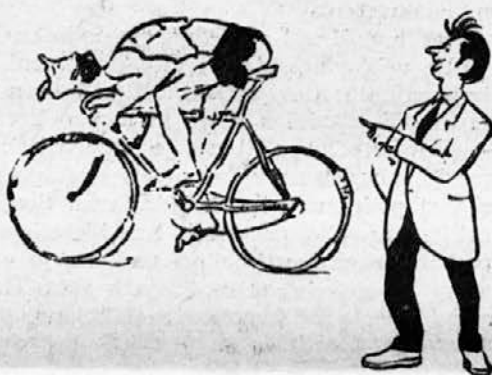
Naš športni časopis »Polet« pravi, da med našimi kolesarji ni vse v redu: skoraj dobijo 500.000 lir pa jih ne dobijo, ker izposlovalec ni pooblaščen potovati v inozemstvo za nakup materiala; KZS ni zadovoljna z graditvijo dirkališča na »Ili-

riji«, ker ga hoče zaradi zaslužka sama graditi; KZS je prejela kolesarski material iz Beograda in ga skoraj polovico dodelila kolesarski sekciji Triglava za osem registriranih vozačev, drugo polovico pa vsem ostalim klubom. Iz članka nisem mogel razbrati, kdo je to KZS. Iz vsebine članka bi lahko to bila: KRAMARSKA ZVEZA SLOVENIJE.

Na neki dirki je bilo opaziti sledeče:

1. gledalec: »Kdo je to?«
2. gledalec: »Dirkač, član Triglava!«

1. gledalec: »Kdo pa je to?«
2. gledalec: »To pa je dirkač, nečlan Triglava!«

Mariborski derby je končan: Železničar in Branik sta igrala neodločno 0:0. Medtem ko se je v Ljubljani lokalni lokalpatriotizem na tekmi Odred: Sloga realiziral v pretepu med nasprotnima strankama, se je v Mariboru zadnje nedeljo razvilo spontano gibanje med navijači, da bi pretepli lastne igralce, ki so s svojim karikaturnim nogometom izzivali potrpežljivost gledalcev. Tak nogomet je najboljšo sredstvo za pobijanje lokalnega lokalpatriotizma. Baje nameravajo vsi navijači v Mariboru ustanoviti nov klub, ki bo v razliko od obstoječih klubov gojil nogomet.

Tekma Branik : Železničar je končana. Nogometni sodnik Gvardijančič iz Ljubljane zapusti veličastno igrišče z igralci. Ljudje se porazgubijo. Sonce zahaja in pošilja svoje poslednje škrlatne žarke skozi okno oblačilnice, kjer sodnik Gvardijančič sega na obehalnik pod zgornje hlače, kjer bi se morale nahajati spodnje hlače. Naenkrat vik: »Mojih spodnjih hlač ni!« In nato vzdih: »Moje krasne snežnobele spodnje hlače!« In še nato krik: »Kdo ima moje spodnje hlače?« »Jaz že ne!« pravi neki nogometaš, ki nosi namesto spodnjih hlač klubske nogometne hlače, ki jih sleče na vsake štiri tekme enkrat, da jih da oprati.

Demoralizirani sodnik se prosiče obrne na vse štiri branilce, od katerih pričakuje še največ zaščite: »Ali imate morda vi moje spodnje hlače?« Pokažejo mu svoje spodnje hlače. Prokleta smola, same žive barve, ene so celo oranžaste, samo snežnobelih ni! Iz usmiljenja mu tudi ostali nogometaši pokažejo svoje spodnje hlače. Same žive barve. Končno... končno... zagleda bele spodnje hlače. Skoči tja, toda zaman: spodnje hlače sicer imajo monogram »G«, toda Gvardijančičeve so imele monogram »S«, ker jih je podedoval po sorodniku, ki se je pisal Smola. Zadnje upanje mu je ostal še stranski sodnik, toda ta je izjavil in dokazal, da spomladi in poleti sploh ne nosi spodnjih hlač, ker mu je prevroče.

Končno je postalo jasno: nek navijač se je splazil v garderobo in mu iz hudobnega naklepa od-

nesel spodnje hlače. Satansko preračunana osvetoželjnost: ali si morete predstavljati mošča, ki pride domov brez spodnjih hlač?...

Drugega ni kazalo, kot da si je ubogi sodnik brez spodnjih hlač oblekel gornje hlače in z občutkom manjvrednosti zapustil igrišče skupno s igralci, ki so vsi imeli spodnje hlače.

Pri izhodu so nesrečnega sodnika obstopili še novinarji in ga vprašali: »Kaj sodite o današnji tekmi?« Odgovoril jim je: »Tekma je bila zelo napeta in razburljiva, tako da sem se pošteno spotil. Sele sedaj sem se nekoliko ohladil!«

Neki slikar je ob tem dogodku dobil umetniško navdahnjenje in skiciral sledečo sliko z motomi:

»Nogometni sodnik odhaja iz Maribora...«

REVOLUCIJA V ŠOLSTVU

Te dni so imeli nogometaši učiteljska metodično slabo pripravljen nastop na I. gimnaziji. Da pa ura ne bi bila preveč dolgočasna, so učenci obdelali s pedagogi šteje do 9.

Z LAHKOATLETSKEGA TEKMOVANJA

Znani tekač na progi št. 1 neznanemu tekaču na progi št. 2 pred startom:

»Koliko staviva, da bo starterju zopet odpovedala pištola?«

STROKOVNJAK

»Micka, dežnik in dežni plašč, prosim! Radio je napovedal lepo vreme.«

OSMRTNICI

Globoko razočaran naznanjam turobno vest, da je na nedeljski tekmi, dne 4. maja 1952, zapustil ta športni svet po enainpolurni bolezni naš nepozabni

NK BRANIK

Pokopali smo ga na igrišču v nedeljo, 4. maja 1952. Poslovilne besede je imel sodnik tov. Gvardijančič.

EDINI ŽALUJOČI NAVIJAČ

Težko presunjen sporočam vsem onim, ki ste ga poznali v najboljših letih, da je izčrpan in onemogel po težki otroški paralizi prenehal brcati naš modro-beli

NK ŽELEZNIČAR

Njegove ostanke bomo prenesli v skupni grob z ostanki NK Branika, saj sta ga skupaj lomila v življenju, zato naj tudi skupaj počivata v miru.

JURIJ BRČAČ

Izdaja Novinarsko društvo Slovenije, Poverjenišvo Maribor — Ureja uredniški odbor, odgovoren Ciril Kavčič — Uredništvo in uprava Maribor, Kopališka ulica 6/II — Telefon 29-07 — Čekovni račun Narodne banke 6401-90-332-51 Rokopisov in risb ne vračamo — Tiska Mariborska tiskarna